

малко възъ-длъжки като за челоуѣка, ала твои-ты сж пакъ възъ-кжси като за магаре.

* Единъ пияница срѣщнхъ своя господарь, та понескаль спорядъ длъжность-тж си да го поздрави, нъ не можаше да стон мирно на возѣ-тѣ си. Махни ся оттукъ! извыкъль му господарь-тѣ, ты пакъ си ся наплюскаль, та не можешъ да стоншь на крака-та си. А слуга-та му отговориль: Не съмь пиянь, Господине, нъ съмь пиль двѣ вина — бѣло и черно, та едно-то мя тегли на еднж странж, а друго-то на другж.

* Единъ слѣпецъ былъ доста длъженъ на единъ тръговецъ, кой-то пратиль слугж-тж си да му иска пары-ты. А слѣпецъ-тѣ отговориль: нди кажи господарю си, че щж му исплатж дълга си щомъ като го видж.

* Нѣкой си, кой-то твърдѣ много обычалъ да го гощать, посѣтилъ едного свой пріятеля, и осталь да чяка тамъ много късно дано сложать да го гостять. Като видѣль че и толкосъ късно не ся слага трапеза-та, попыталь пріятеля си: А кога щете обѣдвате? — Кога-то си идете, отговориль му той.

* При едного болника повыкали доктора, кой-то обычалъ всяка вечеръ да си ся понацѣвтява съ ракийкж; нъ и въ таково сѣстоаніе той былъ принуденъ пакъ да иде да види болника. Като дошълъ, той понескаль да види какъ му бие жила-та, нъ вмѣсто да хване болниковж-тж ржжж, той набараль свож-тж, и откакъ ж дръжиль много врѣмя, рѣкъль: На тоя члоуѣкж нищо не е, освѣнь че е пинхль повечко ракийкж.

* Единъ селекы учитель расказваше на дѣца-та онова изрѣченіе отъ Св. Писаніе, кое-то казва: „ако тя удари нѣкой по еднж-тж странж, а ты му обърни и другж-тж“. — Единъ отъ епитропы-ты, кой-то ненавиждалъ учителя, слушающе му расказваніе-то, и, откакъ отидохж дѣца-та, попыталь го, да ли дръжи той на всичко това, кое-то приказва на дѣца-та. „Какъ да не дръжж“? отговориль учитель-тѣ, а епитропъ-тѣ го заушилъ по еднж-тж странж. Учитель-тѣ му обрънхль и другж-тж и изиль още еднж плѣсницж. „Чякай сега“ рѣкъль учитель-тѣ, въ Св. Писаніе казва още че „сж каквж то мѣрж мѣрите, ще ся отмѣри и Вамъ“, па удри по